

Sygn. akt III A Ua 310/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Ciuraszkiewicz
Sędziowie:	SSA Irena Różańska-Dorosz SSA Danuta Rychlik-Dobrowolska (spr.)
Protokolant:	Karolina Sycz

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności likwidowanego Funduszu Alimentacyjnego

na skutek apelacji M. K.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu

z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt V U 2292/10

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2010 r. Sąd Okręgowy Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. oddalił odwołanie wnioskodawcy M. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 27 września 2010 r. i nie umorzył należności wnioskodawcy wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego w kwocie 10.855,97 zł.

Powyższe orzeczenie oparł Sąd na ustalonym stanie faktycznym:

Wnioskodawca M. K. wniósł o umorzenie jego należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego kwocie 10.855,97 zł, podnosząc, że nie ma możliwości zwrotu wymienionej kwoty z uwagi na trudną sytuację materialną i zdrowotną.

Strona pozwana nie znalazła podstaw do uwzględnienia jego wniosku, albowiem nie zachodziły okoliczności uzasadniające umorzenie należności z art. 68 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r.

Sąd prowadząc postępowanie dowodowe, wskutek odwołania wnioskodawcy od spornej decyzji, badał czy zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną wnioskodawcy i ustalił, że wnioskodawca urodził się 25 lutego 1952 r., posiada wykształcenie wyższe – politolog, ma również wykształcenie techniczne ukończone technikum mechaniczne.

Wnioskodawca posiadał prawo do renty w okresie od 1.10.2004 r. do 1.10.2006 r. Ma ustaloną niepełnosprawność w stopniu umiarkowanym i otrzymuje zasiłek w wysokości 444,- zł, mieszka wraz z byłą żoną i synem, nie prowadzi z nimi wspólnego gospodarstwa domowego, ale nie uczestniczy w kosztach utrzymania mieszkania.

W celu ustalenia czy stan zdrowia wnioskodawcy pozwala mu na podjęcie zatrudnienia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych - biegłego (...).

Wszyscy biegli uznali, że schorzenia wnioskodawcy nie czynią go choćby częściowo niezdolnym do pracy.

Częściowo niezdolnym do pracy uznał wnioskodawcę biegły lekarz (...), który rozpoznał (...).

Na podstawie tak zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Okręgowy uznał, że nie ma podstaw do umorzenia należności alimentacyjnych likwidowanego funduszu alimentacyjnego i wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. oddalił odwołanie.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Okręgowy we Wrocławiu uznał, że odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd I instancji uznał, że nie zachodzą podstawy do umorzenia należności alimentacyjnych wnioskodawcy i powołał się na art. 68 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, który stanowi, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie zachodzą szczególnie uzasadnione okoliczności związane z sytuacją zdrowotną lub rodzinną wnioskodawcy uzasadniające uwzględnienie odwołania.

W szczególności, jak wynika z opinii biegłych sądowych, wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy, a ustalona przez biegłego (...)niezdolność jest częściowa i określona na dwa lata. Sąd I instancji powołał się na orzeczenia Sądu Najwyższego, który wielokrotnie wskazywał, że sytuacja nadzwyczajna (wyjątkowa) powinna być rozumiana ściśle, a nie rozszerzająco. Tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach powstałych w wyniku wypadku losowego, istniejących niezależnie od zobowiązanego w następstwie, których jego sytuacja uległa takiemu pogorszeniu, że nie jest on w stanie spłacać swoich należności na bieżąco, a nadto nie ma perspektywy poprawy i zmiany tej sytuacji.

Warunek braku perspektywy poprawy i zmiany sytuacji osoby obowiązanej do zwrotu należności likwidowanego funduszu jest jedną z przesłanek możliwości umorzenia należności.

Taka sytuacja, zdaniem Sądu I instancji, w niniejszej sprawie nie zachodzi. Wnioskodawca obecnie stara się o prawo do renty, nadto jak ustalił Sąd posiada ponad 30-letni okres składkowy i nieskładkowy, ma ukończone 60 lat, a zatem najpóźniej w 2017 r. nabędzie prawo do emerytury.

Skoro sytuacja zdrowotna wnioskodawcy pozwala mu na podjęcie lekkich prac, nie zachodzi, zatem szczególnie uzasadniony przypadek określony w art. 68 ust. 1 ustawy z 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych, nadto istnieją realne perspektywy poprawy sytuacji wnioskodawcy, nie było więc podstaw do uwzględnienia odwołania wnioskodawcy.

Od powyższego wyroku apelację wniósł wnioskodawca.

Zaskarżył wyrok w całości, zarzucając:

- 1) naruszenie przepisów prawa materialnego w szczególności art. 68 ust. 1 w związku z art. 68 ust. 1, 2 i 3 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych przez jego wadliwą interpretację i zastosowanie,
- 2) naruszenie przepisów prawa procesowego art. 328 § 2 i art. 329 kpc przez ich naruszenie lub niezastosowanie, polegające na konsultacji kształtu ostatecznego wyroku ze strona procesową postępowania (stronę pozwaną),
- 3) błędną ocenę mocy i wiarygodności materiału dowodowego w szczególności oparcie wyroku na przesłankach domniemania, domysłów i przepowiedni, a nie na dowodach i przepisach prawnych,
- 4) wadliwość w interpretacji wykładni prawnej powołanych aktów prawnych,
- 5) brak bezstronności Sądu.

Wskazując na powyższe podstawy apelacji wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i umorzenie jego należności lub uchylenie wyroku w całości i ponowne jego rozpatrzenie.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawca podniósł, że opinie biegłych sądowych, które uznały wnioskodawcę za zdolnego do pracy, są błędne i Sąd oddalając jego odwołanie oparł się tylko na niekorzystnych orzeczeniach, nie wziął pod uwagę opinii biegłego diabetologa wydającego opinię w sprawie o rentę zakończonej wyrokiem z dnia 25 maja 2010 r., która to biegła odmiennie niż biegli w niniejszej sprawie oceniła stan zdrowia wnioskodawcy. Zdaniem apelującego, ze względu na schorzenia (...), nie ma on żadnych możliwości podjęcia zatrudnienia, a zatem nie ma możliwości spłaty zaległych należności wobec likwidowanego funduszu alimentacyjnego.

Również, zdaniem wnioskodawcy, nie ma żadnej perspektywy poprawy i zmiany jego sytuacji. Mało jest prawdopodobne, aby otrzymał rentę z tytułu niezdolności do pracy, jak również teoretyczne jest założenie Sądu, że otrzyma emeryturę, albowiem z takimi schorzeniami, na które choruje nie ma perspektyw na to, że dożyje wieku emerytalnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawcy nie jest zasadna, a zatem nie można jej uwzględnić.

Spornym w sprawie jest czy istnieją przesłanki określone w art. 68 ust. 1 ustawy z 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych uzasadniające umorzenie należności na rzecz funduszu.

Zgodnie z art. 68 ust. 1 ustawy z 28.11.2003 r. o świadczeniach rodzinnych w szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z sytuacją zdrowotną lub rodzinną osoby, przeciwko której jest prowadzona egzekucja alimentów, lub osoby zobowiązanej do zwrotu bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu, likwidator może umorzyć, rozłożyć na raty lub odroczyć termin płatności należności likwidowanego funduszu z tytułu wypłaconych lub bezpodstawnie pobranych świadczeń z funduszu. Z przytoczonego wyżej przepisu wynika, zatem, że tylko szczególnie uzasadnione sytuacje pozwalają na umorzenie należności. Szczególnie uzasadnione, to znaczy wyjątkowe, losowe, które ze względów zdrowotnych lub rodzinnych tak obciążają budżet zobowiązanego, że nie pozwalają na uregulowanie należności.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu I instancji, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwala stwierdzić, że taka szczególna sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje.

Z dostarczonej dokumentacji lekarskiej i opinii biegłych nie wynika, aby stan zdrowia apelującego obecnie uniemożliwiał mu podjęcie pracy, tylko biegły (...)wraz z biegłym (...)uznali wnioskodawcę za niezdolnego i to częściowo do pracy na okres dwóch lat.

Jak wyżej Sąd podniósł, umorzenie zaległych należności zastrzeżone jest dla sytuacji szczególnie drastycznych, gdy ze względu na wiek, stan zdrowia, inne względy społeczne oraz znikome źródło przychodów na utrzymanie, niemożliwe jest wywiązanie się ze zobowiązania wobec likwidowanego funduszu.

Zarzuty wnioskodawcy, że Sąd I instancji orzekając w sprawie oparł się na „domniemaniach, domysłach i przepowiedniach, a nie na dowodach i przepisach prawnych”, jest bezzasadny. Sąd przeprowadził bardzo szerokie i dokładne postępowanie dowodowe w celu ustalenia, jaka jest sytuacja zdrowotna wnioskodawcy, dopuścił dowody z opinii biegłych sądowych o specjalnościach odpowiednich do zgłaszanych przez wnioskodawcę schorzeń. Jak z nich wynika sytuacja zdrowotna wnioskodawcy nie jest tak szczególnie zła, aby zachodziły okoliczności uzasadniające umorzenie należności na rzecz likwidowanego funduszu

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny podzielił stanowisko Sądu Okręgowego i na mocy art. 385 k.p.c. apelację wnioskodawcy oddalił.

KN